

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

9.7.2007

B6-0279/02

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

Pieprasot iekļaut debašu darba kārtībā jautājumu par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumu gadījumiem,

ievērojot Reglamenta 103. panta 2. punktu,

iesniedza *Annemie Neyts-Uyttebroeck, Sajjad Karim, Marco Cappato* un *Marios Matsakis*

ALDE grupas vārdā

par Pakistānu

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Pakistānu

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Kopienas un Pakistānas Islāma Republikas sadarbības nolīgumu par partnerattiecībām un attīstību, kura noslēgšanu Parlaments apstiprināja 2004. gada 22. aprīlī;
  - ņemot vērā ES un Pakistānas 2007. gada 8. februārī Berlīnē parakstīto kopīgo deklarāciju;
  - ņemot vērā 2007. gada 24. maijā pieņemto ziņojumu par Džammu un Kašmiru (baroneses *Nicholson of Winterbourne* ziņojums);
  - ņemot vērā Pakistānas un EK apvienotās komitejas pirmo sesiju 2007. gada 24. maijā Islamabadā;
- A. tā kā vismaz 16 cilvēki ir gājuši bojā un daudzi ir tikuši ievainoti sadursmē starp studentiem un drošības spēkiem pie *Lal Masjid* (Sarkanās mošejas) Islamabadā;
- B. tā kā Sarkanā mošeja ir bijusi neatlaidīgas kampaņas priekšgalā, lai Pakistānā tiktu ievēroti šariata likumi;
- C. tā kā vairāk nekā piecus gadus pēc tam, kad prezidents *Pervez Musharraf* paziņoja par savu nodomu reglamentēt madrasu (religisko skolu) tīklu, ir daudzi pierādījumi, ka tas nav izrādījies tik efektīvi, cik būtu vajadzīgs;
- D. tā kā visā valstī turpinājās ar nemieriem saistīta vardarbība, kurā cieta daudzi cilvēki;
- E. tā kā bažas par valsts iekšējo drošību pastiprinājās pēc pašnāvnieku sarīkotā sprādziena 28. aprīlī, kad politiskā mītiņa laikā Pešavarā nogalināja 30 cilvēkus un ievainoja iekšlietu ministru *Aftab Ali Sherpao*; un tas bija par iemeslu tam, ka Islamabadā pirmoreiz atļāva militāru iejaukšanos;
- F. tā kā tiesu iestāžu neatkarība bija apdraudēta, kad prezidents *Pervez Musharraf* 12. aprīlī atcēla Pakistānas Augstākās tiesas priekšsēdētāju *Iftikhar Chaudhary*, izraisot tiesnešu atkāpšanos no amata un protestus attiecībā uz tiesu iestāžu neatkarību;
- G. tā kā par spīti solījumiem izbeigt šādu situāciju turpinās militārā valdība un prezidents *Pervez Musharraf* noraidīja Pakistānas bijušās ministru prezidentes *Benazir Bhutto* un bijušā ministru prezidenta *Nawaz Sharif* atgiešanos pirms plānoto vēlēšanu beigām 2007. gada beigās;
- H. tā kā ASV ir pastiprinājusi spiedienu uz Pakistānu par to, ka tai nav izdevies apkarot

terorismu;

- I. tā kā Eiropas Savienības tirdzniecības un sadarbības nolīgumos piemērotie noteikumi par cilvēktiesībām līdz šim ir bijuši ekonomiski un politiski lietderīgi;
  - J. tā kā Eiropas Savienība nodrošina Pakistānai ievērojamu finansējumu nabadzības samazināšanai un sociālās jomas attīstībai;
1. mudina ES pieņemt stingru nostāju, lai trešās paaudzes sadarbības nolīgumos saglabātu noteikumus par demokrātiju un cilvēktiesībām, cenšoties panākt stingru politisko dialogu par cilvēktiesībām;
  2. atbalsta sanāksmju organizēšanu ekspertu līmenī par dažādām politikas jomām, tostarp par dialogu starp dažādu reliģiju pārstāvjiem, par terorisma apkarošanu, par narkotiku apkarošanu, kā arī par cilvēktiesībām un par labu pārvaldi, kā noteikts ES un Pakistānas 2007. gada 8. februārī parakstītajā kopīgajā deklarācijā; jo īpaši aicina izpētīt iespēju izveidot īpašu dialogu ar Pakistānu par cilvēktiesībām un izveidot īpašu cilvēktiesību apakškomiteju;
  3. uzsver, ka nav pieņemama neviena darbība vēlēšanu procesa pārtraukšanai un krīzes situācijai ir jārod konstitucionāls risinājums; aicina Eiropas Komisiju nosūtīt ES vēlēšanu misiju paredzēto vēlēšanu novērošanai, kuras notiks 2007. gada beigās;
  4. aicina starptautisko kopienu piespiest prezidentu *Pervez Musharraf* izpildīt savas saistības, jo īpaši 1999. gadā izteikto apgalvojumu ka „bruņoto spēku uzraudzība ir nepieciešama tikai tik ilgi, lai nodrošinātu patiesas demokrātijas uzplaukumu Pakistānā;” un jo īpaši īstenot kontroli pār madrasām, kuras ir vardarbīgu sektantu grupējumu kontrolē un ļaut īstenot patiesas un godīgas valsts vēlēšanas 2007. gadā;
  5. atzinīgi vērtē Eiropas Konsensu attīstības jomā un ES stingro apņemšanos, kas attiecas uz valstīm, kurās ir konflikti, vai nestabilām valstīm un tās apņemšanos palīdzēt panākt Tūkstošgades attīstības mērķus, tostarp īstenot vispārējās izglītības politiku; atzinīgi vērtē, ka Pakistānā izglītība ir prioritāte, par kuru kopīgi vienojās Komisija un Pakistānas varas iestādes, un ka *Sindh* un Ziemeļrietumu pierobežas provincēs jau ir sagatavoti vairāki jauni izglītības projekti; šajā sakarā aicina ES turpināt sniegt Pakistānai finansiālo un tehnisko atbalstu; aicina Pakistānas valdību būtiski palielināt finansiālo atbalstu valsts skolu sistēmai un izstrādāt sistēmas reformu, jo īpaši novēršot sektantisma un džihada elementus skolu sistēmā; un nekavējoties veikt pasākumus, lai atjaunotu tiesu iestāžu neatkarību;
  6. pievērš uzmanību 2002. gada vispārējo vēlēšanu procesam, kuru plaši novērtēja kā nepilnīgu;
  7. pauž nožēlu, ka Pakistānas politikā un valdībā turpina dominēt militārpersonas, ko netieši kopš 2001. gada atbalsta ASV un Eiropas Savienība; pauž satraukumu par pašreizējiem atkārtotiem nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem Pakistānā;

8. pievērš uzmanību nopietnajām starptautiskās sabiedrības bažām par Pakistānas lomu kodolieroču izplatīšanā;
9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu un Pakistānas valdībām.